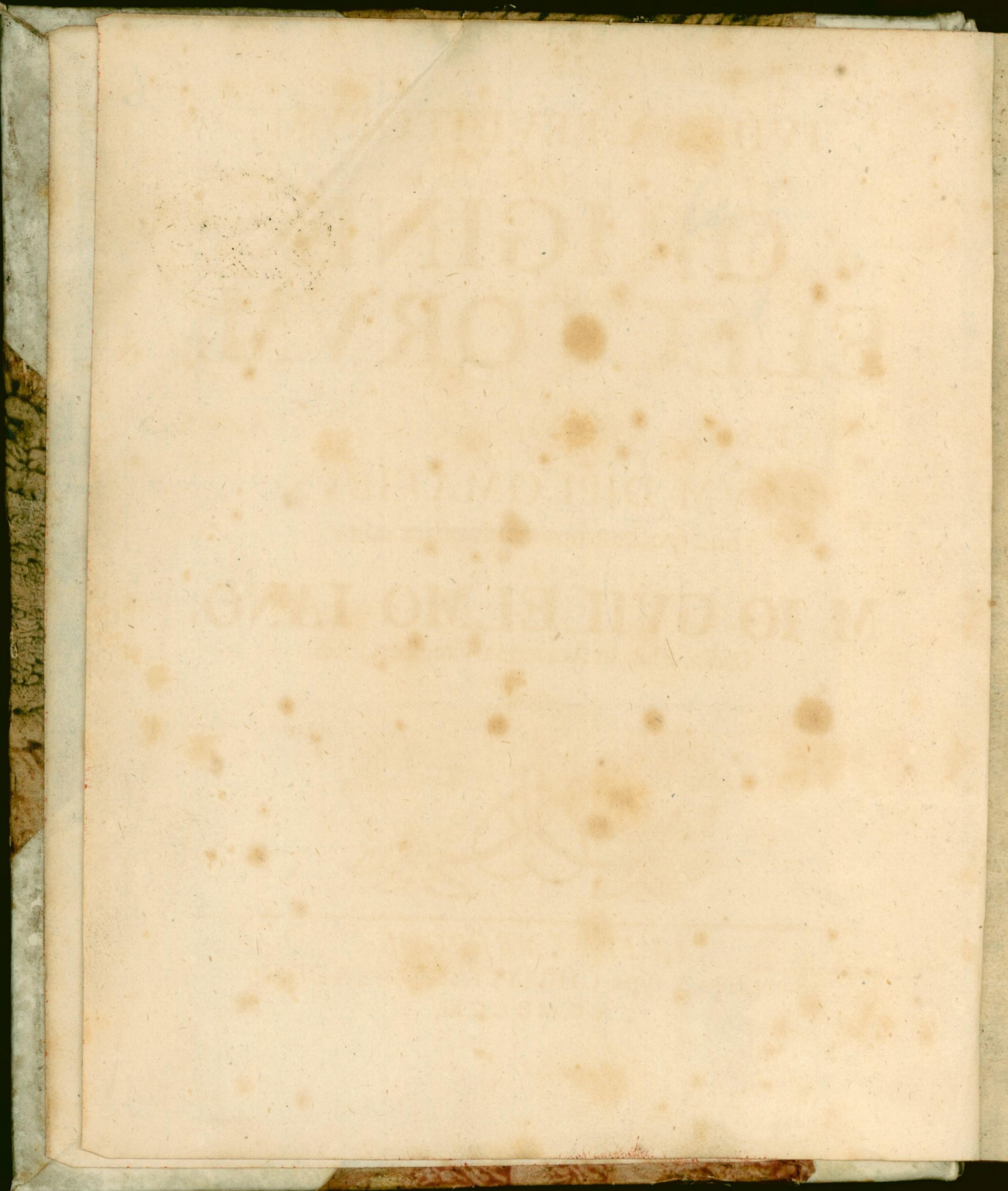

Anf

COLLEGII LEGALIS

PUBLICI

DISPUTATIO TERTIA,

Quâ

AUXILIANTE DIVINA GRATIA,

Ex permisſu

Magnifici & Nobilissimi J^Ctorum Ordinis in almâ
LL.nutrice Salana,

Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi

Dn. JOACHIMI SCHNOBELII,

J^Cti, quondam Prof. Publ. Rostochiensis, nunc au-
tem Syndici Stetinensis celebratissimi,

EXERCITATIONEM AD PANDECTAS

TERTIAM

PRÆSIDENTE

Viro Nobilissimo, Consultissimo ac Excellentissimo

DN. ERNESTO FRIDERICO

SCHRÖTERO, J. U. D. Prof. Publ. celeberrimo, Con-

sil. Saxon. Curiæ Prov. Facult. Jurid. & Scabinat. Assessore gra-
vissimo, Patrono atque Præceptore suo omni honoris at-
que observantia cultu ætatèm pro-
sequendo,

In Auditorio J^Ctorum

ad d. Nov.

Publicæ disquisitioni exhibet

CHRISTIANUS VALENTINUS Sorge/Gothanus.

J E N Æ

Typis JOHANNIS NISII, Anno M. DC. LVII.

35. 6.

COTIEGII EGAII

PUBLICI

DISPENSATIO TERRITIA

AUXILIUM INTE DIVINA CREATIA

MAGISTER IOACHIMUS SCHINOBELLI

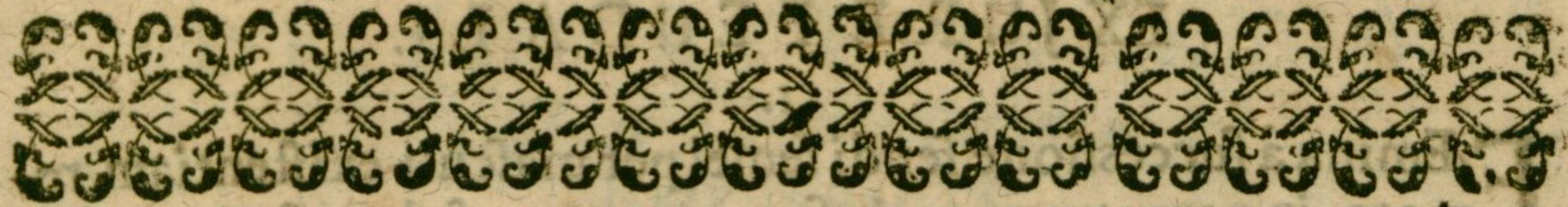
PLATONICUS SENSUS

DN. IOACHIMI SCHINOBELLI

EXERCITATIONEM AD PANDECTAS

DN. ERNSTO FRIEDRICO

SCHINOBELLI PLATONICUS SENSUS

**COROLLARIA
EX JURE PUBLICO.**

I.

Pacta confraternitatis (Erbverbrüderungen) in casu defici-
entium legitimorum heredum inter personas illustres de re-
ciprocā Feudorum Regalium successione inita, pro illicitis ha-
benda non sunt.

2. Etsi quidem aliás Capitulum idem quod Episcopus pos-
sit, c. un. de major. & obed. in 6. Tamen in casu non existentis Epi-
scopi Capitulum ad Electionem Imperatoriam non admittitur.

3. Frustrà contendit personatus ille Hippolitus à Lapide
Regem Romanorum vivo adhuc Imperatore eligi non posse. I-
mò quin necessitate exigente viventi Imperatori, etiamsi recla-
met, aliis adjungi, & in Regem Romanum eligi possit, non du-
bitamus. vid. Capitul. Ferdin. III. §. 38.

4. Civitatum Hanseaticarum (Hanse Städte qs. an der
See Städte) quod earum maxima & præcipua pars mari adja-
ceat) fædera absque monopolii, aliarum civitatum conspiratio-
nis, aut Principum contemtus metu toleranda esse rectè sta-
tuitur.

5. Quamvis in tit. 16. A. B. non omnis domiciliorum prohi-
beatur mutatio: Iniquum tamen non est, ut ille, qui jam domi-
cillum suum transferre satagit, Magistratui loci, ex quo disce-
dit, certam pecunia summam zur Nachsteuer oder Abzugs-
Geld pro loci consuetudine relinquere cogatur. Ad quam præ-
stationem Academicci aliò migrantes non tenentur.

6. Integrum quidem est Electoribus per alios non Coele-
stes vicaria operâ in eligendo Romanorum Rege uti; Quod si
tamen Elector plures miserit, omnes indistinctè ad electionem
admittendi non sunt.

EX.

EX JURE FEUDALI.

I.

FÆmina à successione feudi semel per masculi existentiam remota, in perpetuum exclusa non manet, sed masculo postea extinto nihilominus admittenda videtur: utut dissentiant Gal. lib. 2. observ. 148. Carpzov. synops. feud. disp. 5. posit. 57. Harpprecht. in comment. Inst. de success. ab intest. n. 196. cum seq. cum multis aliis ibi citatis, quorum rationes fortassis in discurſu apparebunt.

2. Extra omnem controversiam positum est, Clericos in feudum non succedere, 2. feud. 30. vers. ex hoc illud 2. 26. S. qui clericus. 2. 36. Illud verò in disceptationem venit, utrumne clericus, si ve- lit per substitutum Domino acceptabilem servire, admittendus sit ad feudi successionem? quod negamus.

3. Imperator de Ducatu, quem ante acquitum imperium fortè à Principe in feudum habuit, etiam post obtentum impe- rium fidelitatem ac servitia præstare tenetur.

4. Nova investitura quemadmodum ab antiqua renovan- da differt: Ita tempus illius petenda est arbitratum, hujus autem annus & dies. 2. f. 24. pr. 2. f. 40. & 52. in fin. Nec cum Dd. pro conciliatione textus pr. 2. f. 22. distinguimus inter Va- fallum militem & paganum.

5. Filius familias ex feudo sibi concessio usumfructum patri non acquirit. arg. 2. feud. 23. in fin. Vid. Sincelthaus disput. feud. 5. thes. 20.

6. Fructus pendentes, tanquam partes fundi l. 44. de R. V., unà cum fundo in feudum dari posse, expediti juris est; An au- tem principaliter quoque & sine fundo seorsim in feudum dari possint, acerrimè controvertitur? Nos affirmativam exercitii gratia tuebimur, quicquid etiam contradicat Niellius disp. feud. 3. thes. 1.

EX

DISPUTATIO TERTIA

Ad Lib. 3. Pandectarum.

RESPONDENTE

CHRISTIAN. VALENTIN. Sorgen/Gotâ-Thur.

THEISIS PRIMA.

Uli pro aliis postulant, h. e. desideria aliorum in jure judiciove exponunt, aut aliorum desideriis pro aliis contradicunt l. 1. §. 2. ff. de postul. vel caussis agendis quoquo studio operantur l. 1. §. 11. de eximord. cognit. Advocati (quod advocentur ut partibus adsint) dicuntur l. 1. §. 4. ff. de Postul. & passim, alias Caussarum Patroni, Caussidici l. 2. C. de Advocat. l. 1. 7. in pr. C. de postul. item Togati l. 3. 6. 8. 9. C. de Advoc. l. quorum laudabile vitæque hominum maximè necessarium est officium l. 4. pr. C. de Adv. 2. l. 14. C. de Adv. 1.

2. Advocati ad præstandum officium suum litigantibus certis ex causis Patronos non invenientibus à Præside judicii vel Magistratu, cui subiecti sunt, etiam inviti compelli possunt d. l. 1. §. 4. ff. de postul. l. 9. §. 5. ff. de off. procons. l. 5. §. 11. ff. de reb. eorum qui sub tutel. vel. cur. sunt non alien. sub pœnâ non solùm pecuniaria, sed & interdictionis fori, ut si legitima excusatione destituti patrocinium denegare non desistant, foro careant, l. 7. C. de postul. Pauperum etiam patrocinium gratis suscipere & præstare tenentur. Ord. Cam. part. 1. tit. 19. §. ult. Myns. 4. Obs. 32. Gail. 1. obs. 43. n. 11. § seq.

3. Fœminæ pro aliis postulare nequeunt l. 1. §. 5. ff. de postul. quia pudori sexus non congruit officio virili, quale hoc est, fungi d. §. 5. l. 18. C. de procurat. etiam fœminas à viris, non vice versa, defendi æquum est l. 2. ff. de injur. §. 2. Inst. eod. pro se verò postulare jure civili non vetantur, quia propriam suscipere defensionem non virile, sed cuiusvis est officium, nec rei suæ bene gerendæ occasio cuiquam est afferenda l. 4. l. 9. C. de procurat. Præter fœminas, plures dantur alii, qui postulare prohibentur, de quibus vide l. 1. § seq. ff. de postul.

4. Advocatus clientis sui caussæ fideliter patrocinari, & adversario secreta ejus nullatenus pandere, aut cum eo colludere debet l. 1. C. de Advoc. 1. l. 1. §. ult. l. seq. l. 3. §. quod si 2. ff. de prævaric. Freher. de infam. c. 6. num. 14. Ord. Cam. part. 1. tit. 62 quod si etiam saltem consilium pro tuâ caussa confecerit, ad adversarii caussam defendendam ut profiliat hone-

C

stas

fas non admittit, Joan. Andr. ad Specul. de Advoc. §. 3. n. 11. Fraudes quoque & fallaciae omnes ab Advocate abesse debent, utpote qui & jurare tenetur, se quod verum & justum putaverit, clienti suo consulturum esse l. 14. §. patroni i. C. de judic. In bona tamen causa ad vincendum adversarium fallaciā & deceptione uti, & fraudem fraude, calliditatem calliditate repellere potest: hic enim doli boni est usus l. i. §. 3. ff. de dolo, & pertinet hoc illud Augustini; cum justum bellum suscepis, apertā pugnā an insidiis vincas, nihil ad justitiam interest c. dominus. 23. q. 2. Covarr. lib. i. var. re-
sol. 2. n. 1. Wesemb. in parat. C. de Advoc. 1. n. 6. Mynsing. 3. obf. 6.

5. De quā litis h.e. de parte summæ, quæ in lite versatur, Advocate pacisci minimè licet l. 6. §. ult. l. seq. ff. mandati l. 33. ff. de paet. l. i. §. 12. ff. de extraord. cognit. l. 15. C. de procurat. l. 20. C. mand. alias cum ignominia nota in perpetuum ab officio removetur. l. 5. C. de postul. Salarium tamen ad certum modum (de quo vid. l. i. §. 10. & 12. ff. de extraord. cognit.) pro præstito patrocinio recte exigit, l. 3. C. de postul. quia nemo propriis stipendiis militari tenetur, & operarius dignus est mercede sua c. cum ex officii 16. extr. de prescript. idque sive promissum sit salarium, sive non sit promissum, quo posteriori casu judicis officio implorato peti potest l. i. §. 10. ff. de extr. cogn. Debetur autem illud Advocate sive vincat, sive sine culpa suā vincatur arg. l. 10. §. 1. de negot. gest. Nec denegari præmium vel salariū. Advocate potest etiam eo casu, quo fortè citra laborem & revolutionem, librorum consilium & remedium ipsi in promptu fuit, ne alias quo quisq; in jure est doctior, eò deterioris sit conditionis. Hillig. ad Don. lib. 18. c. 3. lit. Hbb. Diff. Gl. in c. licet. 11. q. 3.

6. Postulare prohibitus, si nihilominus postulaverit, poenā ex edicto afficiendus est arbitrariā l. i. §. 6. in fin. ff. de postul. utpote quæ toties locum habet, quoties lex prohibet aliquid nulla certa poena adjecta Gl. & Dd. m. l. 3. C. de SS. Eccles. Prohibitio tamen illa non obstat, quo minus domi, litigantibus, consulere possit, quia poenæ strictissimè sunt accipiendæ: diversa verò ratio est postulandi & consulendi. Cæpoll. caut. 156. Wesemb. in parat. ff. de postul. n. 5. Magon. in Cynosur. Advoc. c. 1. n. 5.

7. Circa errores Advocateorum tenenda est distinctio inter errorem juris & facti. Illum judex curate non debet, utpote cui & ea, quæ ratione juris desunt advocate, supplere licet, tit. Cod. ut que desunt Advocat. part. jud. suppl. Quoad hunc verò facti errorem interest, utrum præsente parte, an eā absente sit commissus. Hoc casu error advocate clienti nocere non potest: illo vero nocet, nisi intra triduum proximum dictis Advocate

con-

contradixerit, vel post sententiam appellaverit: quia iis remediis omisissis
in se recepisse, & silentio suo quicquid dictum est, approbasse videtur. l. 1. 2.
3. Cod. de error. Advoc.

8. Fama, utut vocabulum aliás medium, in bonam plerumque partem in jure sumitur, & eadem est cum Existimatione, quæ definitur dignitatis illæsæ status legibus aut moribus probatus l. 5. §. 1. ff. de extmord. cognit. ubi per dignitatem latè conditio personæ cujusque, quâ quis non indignus iis rebus, quæ in suo cuique ordine tribù solent. Donell. lib. 18. comm. c. 6. Huic opponitur Infamia famæ & existimationis deminutio, ob turpitudinem quandam vitæ, quâ quis inter bonos & honestos haberi non meretur, orta, Donell. d. 1. 6. Sibi Hillig. lit. 4. Marq. Freher. lib. 3. de infam. cap. 1. num. 12. Hæc duplex est; Juris & Facti. Quædam enim perse turpia sunt, quibus Lex constantem hominum opinionem sequens famam immuni voluit, eaque expressè enumeravit: quædam licet de se turpia non sunt, tamen bonorum & honestorum hominum censurâ & reprehensione, cui lex non contradicit, digna, & hæc quia specialiter à jure notata non sunt, facti infamiam parere dicuntur, cujus vestigia sunt in l. 2. ff. de obseq. parent. & patron. preß. l. 1. §. 43. de vi. & vi arm. §. 1. in fin. Inst. qui & quibus ex caus. manum. non pos l. 27. C. de inoff. testam. l. 2. C. de dignitat. lib. 12. l. 25. C. ad L. Jul. de adult. Marq. Freher. lib. 3. de infam. c. 25. num. 2. Hillig. Don. Encl. d. lib. 18. c. 6. lit. I.

9. Infamia irrogatur vel ipso jure, vel facto hominis. Ipso jure infamiam pariunt talia, quæ fermè palam fiunt & nullam merentur excusationem, v. g. artis ludicræ caussâ in scenam prodire ad quæstum faciendum l. 2. §. ult. ff. de bis qui not. infam. facere lenocinium l. 4. §. 2. & 3. eod. intrannum à tempore mortis mariti alii nubere l. 15. C. ex quibus caus. infam. irrog. bina sponsalia binasve nuptias eodem tempore constitutas habere l. 13. §. 1. ff. eod. improbum fœnus exercere. l. 20. C. eod. & alia.

10. Factum hominis, ex quo infamia irrogatur, est vel Judicis civili aut criminali judicio famoso ob dolum aliquem condemnantis, vel Reipaciscentis. Civile judicium est v. c. Actio pro socio, depositi, mandati, tutelæ directa non contraria l. 1. vers. qui pro socio l. 4. §. fin. l. 6. §. mandatis. & seq. l. 7. ff. de bis qui not. infam. item actio furti, vi bonorum raptorum, injuriarum, vel doli, quâ quis suo non alieno nomine condemnatur d. l. 1. vers. qui l. 1. circ. fin. l. 6. in prin. §. 1. & 2 ff. d. t. l. 11 ff. de dolo. Criminale judicium est vel Publicum, l. 7. de publ. jud. l. 13. §. ult. ff. de bis qui not. infam. vel Extraordinarium, ut expilatæ hereditatis l. 12. C. ex quibus caus.

in fam. irrog. sepulcri violati l. 1. ff. de Sepul. viol. furti, injuriarum, vi bonorum raptorum l. ult. de furt. l. ult. de injur. junct. l. 7. ff. de publ. judic. quò pertinet etiam crimen stellionatus l. 13. §. ult. ff. de his qui not. infam. vel denique Militare, quo miles ob delictum ignominiae causa ab exercitu mittitur seu exautoratur. l. 1. l. 2. §. 2. ff. eod.

II. Denique si delicti, quod mortis poenam non ingerit. *l. 18. C. de transact. reus pretio interveniente etiam ante judicium cœptum l. 6. §. 3. ff. de his qui not. infam. paciscitur, infamiam incurrit l. 1. vers. qui furti l. 4. in fin. l. 5. l. 6. §. 3. ff. de his qui not. infam. l. 18. C. ex quib. caus. infam. irrog. quia crimen fateri censetur d. l. 5. confessus vero pro judicato est l. 1. ff. de confess. Debet autem pactio haec fieri sine jussu Magistratus, l. 6. §. 3. ff. eod. Qui enim jussu judicis transegit (uti interdum ob quietem publicam, aut ad evitandum majus malum transigere litigatores coguntur Wesemb. in parat. ff. de his qui not. infam. n. 5.) ejus confessio fingi non potest: ubi autem nulla præsumtio est confessionis, ibi transactio non infamat, Hillig. Don. Encl. lib. 18. lit. ff.*

12. Infamia semel sive ipso jure sive per sententiam judicis, aut, quæ huic æquipollet, præsumptam confessionem partis irrogata, est perpetua adeò ut nec poenitentiâ facti tollatur. *l. 43. §. 4. ff. de rit. nupt. l. 63. ff. de furt. Personam enim, quam semel contaminavit, velut leprosum lepra committatur, eamque ubique gravat. Marq. Freher. l. 3. de infam. c. 23. n. 7. Hinc nullo tempore aboletur, nisi regalium jure restitutione à principe facta l. 1. §. 10. & seq. ff. de postul. vel nisi ad certum tempus per Magistratum irrogata sit l. 8. eod. tunc enim tempore finito, nec contra intentionem Magistratus infamia diutius adhærere potest l. 3. & 4. C. ex quibus caus. infam. irrog. d. l. 8. ff. de postul. l. 5. l. 3. ff. de Decurion. Adde Wesemb. parat. ff. de his qui not. infam. num. 8.*

13. Procurator est, qui mandato domini aliena negotia administrat *l. 1. ff. de procurat.* Negotia illa sunt vel Judicialia vel Extrajudicialia, ad quæ administranda, ut à negotiorum gestore, Tutore & Curatore distinguatur, Mandatum Domini intervenire debet. Quia vero Mandatum est vel Generale vel Speciale; etiam Procurator duplex in jure proponitur, alius Generalis seu universorum bonorum, alius Specialis quarundam scilicet rerum, & certæ caussæ. *l. 25. §. 1. de minor. l. 1. §. 1. l. 63. ff. de procurat.* Uterque communiter subdividitur in Procuratorem cum liberâ & sine liberâ (scilicet administrandi potestate) constitutum, eaque subdivisio ex collatione *l. 63. ff. de procurat. cum l. 9. §. 4. de acquir. rer. dom. §. 42. Inst.*

Inst. de R. D. item per c. qui ad agendum in fin. de procurat. in b. sufficienter probatur. Facit l. 7. §. 1. in fin. vers. alia causa est peculii & c. ff. de pecul. Vid. Duar. ad tit. ff. de Procurat. c. i. Vaud. lib. i. var. quest. 47. Welsemb. in parat. ff. de procurat. n. 3. & Dd. communiter.

14. Minores 25. annis, modò 17. sint annorum, Procuratores de jure civili dari posse constat ex §. 5. Inst. qui & ex quibus caus. manum. junct. l. 51. ff. de procurat. suscipientibus enim illis litem interveniente Domini ejusque majoris mandato, judicium non redditur elusorium, cùm restitutio in integrum ob circumscriptionem eo casu non habeat locum l. 23. in fin. de minor. De jure verò Canonico & moribus hodiernis certum est, minorem Procuratorem ad litem dari non posse. c. qui generaliter §. ult. de procur. in b.

15. Eodem Jure, quod judicia rectè sequuntur, Infames procuratores dari non possunt c. infames & seq. 3. q. 7. Ordin. Cam. part. i. tit. 18. Imò nec jure civili admissos fuisse ad procreationem illos, de quorum infamia liquidò constabat, verius est, nec §. ult. Inst. de except. huic opinioni quicquam refragatur. Eodem modo & à Notariatu Infames sunt excludendi, cùm homini turpi & infami fides habeti non facilè debeat, quæ tamen in Notariis quam maximè requiritur. Hodie nec ullum hoc habet dubium, cùm per constit. Maximil. de Notariis Anno 1512. Coloniae latam Infames expressè ab hoc munere, quod dignitatem annexam habet, repellantur §. Erstlich ordnen.

16. Quia constitutio Procuratoris ex mandato pendet, ille de cuius mandato evidenter constat, verus est Procurator, qui etiam absque cautione de rato ad agendum admittitur, cùm voluntas Domini ex mandato sati sit manifesta; imò clausulam rati mandato inseri nullatenus est necesse, cùm per se tacitè insit, l. 6. pr. ff. de condic. indeb. adeo que ejus expressio nihil operetur l. 3. de leg. i. l. 22. de adopt. Rauchbar. p. i. q. 2. n. 13. Treutl. vol. i. d. 9. tb. 8. lit. a. Econtrariò quando certum est aliquem carere mandato, is tanquam falsus procurator (nisi sit conjuncta persona l. 35. pr. & l. 41. ff. de procur.) à lite repellitur, quantumvis de rato cavere sit paratus l. 40. §. ult. de procur. l. i. C. eod. Et licet ab initio per mendaciū irrepserit, in qua cunque tamen parte judicii exceptio falsi procuratoris illi opponi potest l. 24. C. eod. & non solum ante, sed & post sententiam c. in nosim q. extr. de proc. Ubi verò de mandato probabiliter dubitatur, Procurator sub cautione de rato admitti solet, d. l. i. C. eod. & quidem in Cam. Imper. in præparatoriis usque ad L. C. qua facta, nisi Procuratorium exhibuerit, ulteri-

ius in causâ principali procedendi sine iudicis licentia facultatem non habet Ord. p. 1. tit. 21. §. Weiter sezen. Bernh. Wurms. pract. obs. tit. 5. obs. 8.

18. In publicis iudiciis ex parte accusatoris ob vinculum inscriptionis c. 5. extr. de procur. l. 15. C. de accusat. Procurator olim frusta interveniebat l. pen §. 1. ff. de publ. judic. utique si ex crimen poena usque ad relegationem (quæ inclusa non exclusa intelligi debet) sequi soleat, l. 1. ff. an per al. caus. appellat. red pos. Excipiebantur personæ illustres, quæ crimen injuria-
tum & ex eo actionem vel accusationem per procuratorem instituere po-
terant l. ult. C. de injur. Hodie verò cùm accusator poenæ talionis non sit
obstrictus, sed in accusatione defecerit, tantum sumptus & multam pe-
cuniariam pro injuria reo illatâ præstet P. 3. Q. art. 12. Procurator in pu-
blicis iudiciis pro actore intervenire potest. Gail. lib. 1. de p. p. c. 10. n. 12. Clar.
in pr. §. ult. q. 12. n. 13.

19. Ex parte Rei in publici iudicii criminibus nec hodie ad defenden-
dum Procurator admittitur d. l. pen. §. 1. ff. de publ. judic. Distinguendum
verò hîc inter crimina, quatenus vel pecuniariam, vel capitum, vel relegationis poenam ingerunt. In illis defensor etiam ante L. C. ord. nariè admit-
titur l. 1. ff. an per al. caus. appell. l. 6. §. 2. ff. de his qui not. infam. cùm ratio,
ne iudicium fiat elusorium, hic cesset: In his & istis cum illa ratio obtine-
at, aliud dicendum, adeoque regula est, quod in eo criminum genere, cui
statuta est poena capitalis, cui aliis subjici non potest, caussa per alium
procuratorem scilicet agi non possit d. l. 1. pr. ff. an per al. caus. appell. red. poss.
Caussæ tamen absentia allegari l. 71. de procurat. d. l. pen. §. 1. ff. de publ. judic.
lite verò contestata etiam caussæ innocentia afferri queunt l. 33. §. 2. de pro-
curat. l. 3. C. de accus. l. 13. C. de adult.

20. Olim per Procuratorem agere non licebat l. 123. de R. f. nisi pro
populo, tutela, libertate: postmodum facultas illa per alium agendi ob va-
ria, quibus constringi homines solent, impedimenta, promiscuè indulta-
fuit pr. Inst. de iis per quos ag. poss. Sed quæritur, utrum impeditus sem-
per procuratorem mittere debeat vel quando? Et respondetur distinguendo:
Qui caussa non justa aut necessaria, sed vel injusta aut voluntaria im-
peditur, Procuratorem mittere debet l. 20. ff. de minor. qui verò justa aut
necessariâ caussa, quæ vel publicam respicit utilitatem, vel experiundi fa-
cilitatem adimat, impeditur, procuratorem mittere non tenetur l. 2. ff. cum
qui appellav. in provinc. defend. Myns. cent. 4. obs. 58. Rumelin. part. 1. pand.
disp. 8. tb. 2.

21. Culpa Procuratoris, utpote qui litis Dominus effectus est, Domi-
no no-

no nocet l.10.C.b.t.modò mandati fines non transgressus & solvendo sit;
priori enim casu culpa procuratoris domino non obest l.3.S.1.ff. quod quā-
que jur.l.6.de condic. indeb. posteriori Domino in integrum datur restitu-
tio. Ant.Fab.lib.2.Cod.t.6.def.3.n.2.Gail 1. obs. 45.

21. Procurator ad totam caussam peragendam constitutus, si contra
eum lata iniquè fuerit sententia, ab illâ non solum appellare, sed & appelle-
lationem prosequi tenetur l.17.C.de procurat.arg.l.31.S.2.ff.de negot.gest. u-
bi cùm necessitas appellandi procuratori injungatur, ad unicum illum &
nudum appellandi actum non videtur restringenda, cùm nihil intelligatur
actum, quando adhuc superest aliquid agendum. vid.Bachov.comm.ad tit.
ff.de procur.c.5.n.1.

22. Procurator vel Privatorum est, vel Universitatis aut Collegii, qui
Syndicus appellatur l.1.S.1.t.6.S.1.in fin.ff.quod cuiusq; univers.nom. Hujus
constitutio est penes Universitatem, ut superioris potestatis consensus vel
decretem non requiratur. Panorm.in c.un.extr.de synd. An autem ad eum
constituendum sola Consulum Senatusque autoritas sufficiat, an verò præ-
ter eam Civitatis consensus requiratur, id ex regimine civitatis, stilo &
consuetudinæ curiæ est dijudicandum. Bruning.in disc.de var.universit.
pec.tb.68.Rauchbar.part.2.q.1.n.1.

23. Universitas ex mutuo aliove contractu per Senatum aut Syndicū
celebrato non obligatur, nisi singuli cives eorumve nomine Tribuni aut
pars civium omnes repræsentans consenserit l.27.ff.de R.C. Regulariter e-
nim nemo ex contractu obligatur, nisi proprium adhibuerit consensum l.
2.S.1 ff.de O. & A.interim tamen quod proceres & primarii civium, quibus
gubernatio & administratio rerum publicarum commissa est, faciunt, pro
eo est habendum, ac si singuli cives fecissent l.3.ff.quod cuiusq; univers.nom.
Vid haec de Gail. tract.de arreß.c.9.n.7 Hartm. Pist. part.1.q.37.n.1 Matth.
Coler de proces.execut.p.2.c.3.n.348 Joh.Köppen q.60.v.3.

24. Negotiorum gestio est Quasi contractus l.5.pr.ff.de O. & A. S. 1.
Inst.de obligat.que quasi ex contr.nasc. qui inde oritur, quod quis alterius
absentis negotia sponte & sine mandato gessit, quod non solum fit per ad-
ministrationem rei continuam & tractum aliquem habentem, sed etiam
momentaneam & unicum aliquid factum, quo commodo alterius consu-
litur v.e. si quis pro alio solverit l.39.l.45. §. ult. ff.de negot.gest. aut fide-
jusserit l.14.l.5 ff.eod.

25. Quia in negotiorum gestione magna absentium versatur utili-
tas, ne indefensi damno adficiantur, quod exemplis in l.1. ff.de negot.
gest.

gest. declaratur, ideoque gerenti culpa, quod se immisceat rei alienæ, l. 36.
ff. de R. J. c. non est i. 9. eod. in b. imputari non potest. Magis enim præsum-
mitur quis hoc modo officium, quod homo homini debet l. 7. ff. de servis
export. implere, quam culpabiliter alienis rebus se immiscere voluisse. Ba-
cho. in comment. ad b. t. c. i. n. 2.

26. Actio negotiorum gestorum competit ordinariè, quando absen-
tis & ignorantis gesta sunt negotia; extraordinariè & aliis accommodatur
negotii, quæ gesta sunt illo, cuius negotia fuerunt, praesente & non igno-
rante. Sic datur adversus Executorem l. 3. §. 8. b. t. Curatorem adole-
scens, furiosi, prodigi d. l. 3. §. 5. eod. & illum qui mandato tutoris tute-
lam administrat. l. 4. C. eod. Et hi Gestores, quia non sponte gerunt, à non-
nullis dicuntur Necessarii vid. Bocer. cl. 3. disp. 16. tb. 4.

27. Sola domini scientia, quâ resciscit rem suam ab alio geri, man-
datum non inducit, cum nec indistinctè id possit expressa Ratihabitio. Hæc
enim si confecto negotio demum interponitur, actionem negotiorum ge-
storum, quæ semel competere cœperat, immutare non valet, l. 9. b. t. ali-
ud verò dicendum, si gestioni accedit, quia tunc concurrens voluntas ipsi-
us domini negotium determinat. Frantz. in comm. ad b. t. n. 13.

28. Gestor actionem negotiorum gestorum contrariam adversus
eum, cuius negotia gesta sunt, habet, modò intentione alium sibi obligan-
di & id quod ex gestione sibi abest, repetendi, gesserit l. 1. ibi: recipiendi. l.
15. l. 13. C. b. t. Hinc ei qui vel animo donandi l. 4. b. t. l. 6. §. 2. l. 40. mandat.
vel amicitiae l. 44. b. t. de Negot. gest aut pietatis intuitu gessit, l. 27. §. 1. l. 34. b.
t. l. 11. C. eod. actio denegatur.


29. Qui negotium gerit commune, ita demum socium sibi obliga-
tum habet, si suum negotium separatim gerere potuerit l. 40. b. t. sin minus,
judicio communi dividendo est locus l. 6. §. 2. comm. Divid. l. 19. C. de Negot.
Gest.

30. Non satis expedita quæstio est, quam culpam gestor præstare te-
neatur, utrum levem saltem, an verò etiam levissimam? prius afferentes
nituntur l. 20. C. b. t. ubi gestorem non tantum dolum & culpam latam, sed
etiam levem præstare teneri dicitur. Sed quod ob levissimam quoque cul-
pam gestor teneatur l. 11. l. 32. l. 37. §. 1. b. t. §. 1. Inst. de obligat. que ex q. contr.
nasc. probari videtur, & huic sententiae calculum nostrum, non
indistinctè tamen, adjicimus.

• 8(0) •

65 717

AB: 65717

ULB Halle
006 536 190

3

5b

VD 17

Farbkarte #13

B.I.G.

Black
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

Centimetres

